НАДІСЛАНЕ

СЛОВО ДО ДОПИСУВАТЕЛІВ.

Декотрі тт. дописувателї нетерплять ся, чому не містить ся їх дописий. На се треба їм сказати, що за послїдний час до "Укр. Роб. Вістий" наспіло таке велике число дописий, що не вистарчає навіть часу на їх докладне переглянене. З часом ми переглянемо їх і помістимо ті з них, котрі будуть надавати ся до друку.

Рівночасно хочемо сказати тт. дописувателям слїдуюче: Коли пишете дописї, то старайте ся висловитись про дану річ як найкоротше і в стислій формі, не перескакуючи з теми на тему. Уникайте в дописях великих фраз та лайок, як також зовсїм не пишіть дописий особистого характеру. Найкраще, коли писати допись про якусь подію в даній місцевости, то старати ся наводити факти, які говорили-б самі за себе лїпше, як всяке своє, часами не зовсїм дотепне, але за те дуже довге поясненє.

ЧИТАЙ, ФАРМЕРЕ І ДУМАЙ.

Вегревіл, Алта.

Будучи наочним свідком ріжного рода ошукуваня фармества політичними, бизнесовими, а що найбільше українсько-патріотичними аґентами в тутешній околиці, хочу приводу сего сказати кілька слів і до самих фармерів.

Здаєть ся, що нїхто так часто і так безлучно не був ошукуваний, як той нещасний несвідомий фармер. Головна причина сего була і почасти є і тепер, в його несвідомости і темнотї. Читає фармер в більшій части сектанські газетки або чорносотенні, бо вони йому йдуть за одного доляра цїлих пять років, а то і зовсїм дармо. А вже що він в них вичитає, то буде злишним і говорити. Лише недавно почав фармер цікавити ся робітничою лїтературою і робітничою ґазетою. А се завдяки декотрим товаришам, які тепер звернули трохи більше уваги на просвітну роботу серед фармерства.

Але темні духи чорносотенщини ще й тепер старають ся крутити фармерови голову. Та їм тепер вже приходить ся стрічатись з опозицією свідомійших фармерів навіть в такій бувшій патріотичній твердинї, як околиця Вегревіл.

Дня 4. вересня я мав нагоду бути на фармерськім пікніку в Борщеві. Мене обступили знакомі фармері зі скаргами на відомого тут "доброжелателя" фармерів П-ша. Жалїлись перед мною фармері на того панка за те, що він зібрав з них велику суму гроший на свою покійну ґазетку "Ф. С." (если так можна її назвати). Гроші з фармерів зібрав, ґазета вийшла щось пару разів і амінь, як ґазетї, так і грошам. Поскаржившись перед мною, фармері почали мене питати, чи не можна-б їм порозумітись з видавництвом "Укр. Роб. Вістий", щоби "Укр. Роб. Вісти" присвячували більше уваги фармерським справам, як також щоби постаратись, аби "Укр. Роб. Вісти" виходили щодня, як робітничо-фармерська ґазета. Фармері закидали мене питанями на сю тему і хотїли знати мій погляд на сю справу. Отож сей свій погляд я хочу дати на сторінках нашої робітничої часописи.

"Українські Робітничі Вісти" і тепер служать не тільки робітництву але і фармерству, тобто, біднїйшій його частинї. Вони від початку свого істнованя старали ся боронити як укр. робітництво, так і фармерство перед ріжними темними силами. Коли ріжні політичні аґенти аґітували між фармерами за лїберальну чи консервативну партію, то "Укр. Роб. Вісти" писали, хто се є ті аґенти і кому вони служать. Коли ріжні патріотично-чорносотенні аґенти приїзджали з міст, а навіть з Европи до фармерів за грішми на ріжні "добродійні цїли", то Укр. Роб. Вісти" отверто писали фармерам хто се є ті панки, кому вони служать і що то є за "добродійні цїли". Вони отверто писали, що то не є ніякі "добродійні цїли", а звичайнїсенький обман. Пригадайте лише собі, товариші фармері, що писали "Укр. Роб. Вісти" про збірку на "сироту Івася"? Пригадайте, що писали вони про збиране гроший на делеґацію, про збиране гроший на якусь пресу в Парижі, на червоний хрест, на голодуючих в старім краю? Писали і перестерігали і казали фармерам не дайте, бо сї гроші підуть чортови в зуби. Те саме "Укр. Роб. Вісти" пишуть і тепер про бонди Петрушевича і кажуть вам, фармері, не дайте анї цента, бо се брехня, що Петрушевич за бонди "визволить" Галичину з під польської шляхти. Єсли ви все те читали, то подумайте над сим, чи не стало ся так, як писало ся в "Укр. Роб. Вістях"?

Я знаю, що мала частина фармерів читала тодї "Укр. Роб. Вісти", за те читала вона такі чорносотенні ґазети як "Укр. Голос", "Кан. Укр." і инші, які якраз і вели сю цїлу кампанію збираня з фармерів фондів. А що сї ґазети писали тодї на "Укр. Роб. Вісти"? Писали, що се ґазета жидівська, що видаєть ся за большевицькі гроші, що вона ворожа до всего, що українське і т. д. без кінця і краю. Плюгавили як тільки могли. А чому? Тому, що "Укр. Роб. Вісти" старали ся отворити фармерам очи за ту обманчу роботу панів від чорносотенства. Тому, що "Укр. Роб. Вісти" стояли за робітниками і фармерами. Чи се може не була ваша, товариші фармері, справа, коли "Укр. Роб. Вісти" бороняли вас перед наїздом на ваші кешенї ріжних докторів, ректорів та редакторів від чорносотенства? Єсли не ваша, то чому ви тепер скаржитесь перед мною на того панка, що забрав у вас гроші на ґазету і — нї ґазети нї гроший? А запитайте ви тепер тих панків, що дерли з вас доляри на "Івасїв", "на голодних", на делеґацію, де ті гроші? Що за них зроблено? Чи бачили ви десь справоздане або чи мали ви зі старого краю повідомлене, що ті "сироти Івасї", чи голодні в старім краю сї гроші отримали? Чи може на запити "Укр. Роб. Вістий" куди сї гроші пішли, ви бачили десь в патріотичних часописях відповідь? Єсли бачили то де і коли?

Подумайте, товариші фармері, над сим і скажіть кому служили і служать "Укр. Роб. Вісти"?

Єсли фармері мало читали "Укр. Роб. Вісти" попередно, то не їх вина в сїм. Попередно многі навіть з біднїйших несвідомих фармерів уважали що робітнича справа — се щось иншого, а фармерська — знова щось иншого. Тому, пощо, мовляв, менї читати "Укр. Роб. Вісти". Менї треба читати якусь фармерську часопись. От і захотїли "фармерської", дали гроші, вийшла "часопись", а в нїй тільки фармерського, що назва. Нарештї і та здохла, а з нею і доляри. Се свідчить, що до такої справи як часопись, треба чистих рук, треба, щоби та часопись кимись контролювалась. Робітники також дають гроші на свою часопись, але вони слїдять за кождим центом. Робітники не вірять жадній чорносотенній зграї і на ніякі їхнї цїли не дадуть свого цента.

Се вже робить свідомість, а свідомість набуваєть ся тільки читанем робітничої ґазети і робітничої лїтератури. Від читаня календарів, романів, байок, молитовників, якими фармерів годує патріотично-чорносотенна преса, фармер свідомости не набереть ся. Таку "лїтературу" можна читати цїле своє житє і "дурним умерти", як каже пословиця.

На закінчене моя порада товаришам фармерам буде така. Перше, ніж питати, чи "Укр. Роб. Вісти" згодять ся на якусь пропозицію, треба кождому фармерови стати їх передплатником, треба читати і думати над прочитаним. Треба купувати і читати наукову робітничу лїтературу, набирати ся свідомости, ставати самому членом одної великої свідомої сїмї працюючих, а тодї жадних услівий, жадних пропозицій не потрібно. Нам працюючим фармерам треба йти по однім шляху з робітниками. Однаково гнобить нас капіталїстичний ладь, спільно нам треба з ним і бороти ся. Покищо ріжниця між робітниками і фармерами лише та, що між фармерами мають еще більше поле для своєї роботи ріжні темні сили, які свою чорну роботу прикривають то патріотизмом, то "добродійностю". Але скоро фармер почне освідомлятись, почне читати робітничу лїтературу і робітничі ґазети, то він тодї буде уміти розріжнити "пана по холявах".

А для того, щоби "Укр. Роб. Вісти" виходили щодня є лише одиноке средство: фінансова їм поміч. Єсли фармері поспішать їм масово з помочю, то і ся сторона буде залагоджена. Що до писаня про спеціяльні фермерські справи, то сему найкраще можуть зарадити самі фармері, коли вони самі заговорять про свої справи на сторінках "Укр. Роб. Вістий". Я вірю, що "Укр. Роб. Вісти" отворять свої сторінки для фармерів, а робітничий загал такий крок фармерів з радістю привитає. Вегревілець.

ШИЛА В МІШКУ НЕ УТАЇШ.

Едмонтон, Алта.

Вже довгі роки тому назад, як ріжні патріотичні панки розпочали свою, чи то пак "народну роботу", між українським робітництвом і фармерством в Канадї. Вони все і завсїди претендували і претендують на тих, що мають стояти на сторонї української еміґрації: учити її моральности, побожности, оберігати перед асиміляцією і т. д. Про те, як вони самі розуміють сю моральність та побожність, і як вони дотримують ся українства, говорять самі голі факти, які злишнім буде всї тут наводити. Такі случаї, як от, наприклад, нинї католик, завтра презбітеріян, позавтра православний, а відтак тим самим шляхом назад, — се для них звичайна річ.

Тепер сї патріотичні панки попали в тарапату. Крім висше зазначеної "народної роботи", їм приходить ся еще бороти ся зі зростаючою робітничою орґанізацією, яка, їхньою власною "моральністю" та "побожністю", бє їх в патріотичне тїмя. І бє дуже дошкуляючо. Правда, робітникам в тім помагає сама сих панків "народна робота". Втративши робітничу масу, вони всю свою силу звернули між фармерів. Але за короткий час вони так навчили фармерів, що тепер і фармері почали від них відвертатись, а горнутись до робітників. Се найбільше даєть ся спостерігати в провінції Алберти. Тут тепер єслиб було кому попрацювати між фармерами, то їм можна було-б еще на многе, для них невідоме отворити очи. Але вони вже й так добре відчули на своїх кешенях роботу сих панків, і тут є тепер такі фармерські місцевости, до яких сї долярові панки боять ся вже вказати свого носа.

Осередком чорносотенної роботи сих панків в Алберті, є місто Едмонтон. Щоби мати лїпший доступ до фармерських кишенів, доморослі едмонтонські панки і підпанки розпочали були на велику скалю засновувати "наукові інституциї", спроваджувати здібнїйших шкіродерів з инших місцевостий, як от з Вінніпеґу, Ню Йорку, Шікаґо і т. д., поки, мовляв, не "виховаємо" своїх власних. А що до осягненя сеї мети завсїгди стояла їм на дорозї місцева робітнича орґанізація, то вони, будучи безсильні бороти ся з нею, почали виписувати на ню ріжні брехнї в своїх чорносотенних ґазетах. А тим часом, в тих "народно-просвітних" інституціях, молода "надія нашого народу" вела "народну роботу" так, як вона уважала за відповідне, або так, як вона її розуміла.

Робітники, не зважаючи на ріжне підле брехливе очернюване їх сими "народними діячами" на шпальтах своєї преси, нїколи не хотїли копати ся в сїм патріотичнім смітнику та витягати з него на світ ріжні "побожно-моральні" діла аранжерів сих "інституцій".

Робітникам така форма боротьби зі своїм клясовим противником не лицює. Тому, навіть знаючи (бо їх знав і цїлий Едмонтон) деякі вчинки сих панків з "народних інституцій" в Едмонтонї, українські робітники мовчали. Мовчали шей тому, що дехто сказав би, ось, мовляв, поки ті їх не зачіпали, то вони мовчали, а ті їх стали плюгавити, то вони тодї давай і на них такої самої. А тим часом про роботу сих панків в "патріотичних інституціях" писала навіть едмонтонська анґлїйська преса і нарештї та їх "народна робота" стала відома в едмонтонськім судї.

Не хотїлось менї і тепер говорити про се на сторінках робітничої преси, але як доносять часописи, то на сходї Канади оперує тепер з петрушевичівськими бондами А. Кібзей, бувший секретар інституту ім. Грушевського в Едмонтонї. Непростимим було-б, з моєї сторони промовчати про сю патріотичну особу, яка тепер виступає на мітінґах перед українським загалом на сходї Канади. І так в анґлїйській ґазетї "Edmonton Jurnal" минувшого лїта читаємо, що Іван Чупрун оскаржив А. Т. Кібзея о $10.000 "for alienation of wife's affections".

А ось еще одна "пригода" з другого "народного інституту" ім. Т. Шевченка в Едмонтонї. В анґлїйській ґазетї "Edmonton Bulletin" з дня 18. серпня с. р. читаємо:

"Перед міським полїційним судом ставив ся в четвер рано Юрко Татаров, будучи оскаржений за знасиловане. Після прелїмінарного вислуханя його справа передана на висший суд".

Се є той самий Юрко Татаров з відомої "української капелї" (читай петлюрівської) в Европі, яким так величали ся тутешні патріотичні панки та возили його з собою по своїх греко-православних зїздах, де він виступав зі співом на їхних концертах. Се є той самий Юрко Татаров, який їздив з образками по Канадї та "розпадав ся" за Петлюрою, а якого в Транскоиї обкидано гнилими яйцями, а в Едмонтонї розбито йому "народне віче". Він останними часами "працював на народній роботї" в греко-католицькім товаристві в Едмонтонї і мав приміщене в бурсї Шевченка, де він і допустив ся насильства над женщиною. Тепер сего "народного діяча" має судити в Едмонтонї висший суд. Як сарака думав, що се йому Галичина, де петлюрівські чорношличники безкарно насилували дванайцятьлїтні українські дївчата. І про сю злочинну роботу сего панка католицький "діяч"—виголошує на "народнім" пікніку промову, в котрій взиває своїх вірних парафіян не розголошувати сеї справи, бо, мовляв, таке може случитись з кождим з наших "діячів".

Ось так виглядають ті, що виписують пашквілї на робітників. Та чи лише так? Коли-б фармері охтїли говорити все про деяких тих молодих вихованцїв з патріотичних інституцій, які шляли ся по фармах, продаючи шери покійної "народної торговлї" на Вегревіл та з иншими патріотичними справами... Але ся робота якраз і отворила очи фармерам і тепер фармері починають горнутись до робітників. Вони вже бачуть, яка гниль криєть ся під тою "патріотичною роботою" і котру то "роботу" самі проводирі від бурс взивають своїх вірних покривати.

Та лихо в тім, що ми живемо в Канадї, а не у Відни чи в Галичинї. Сю роботу "діячів" від укр. патріотизму можуть покривати їхнї часописи, можуть покривати їхнї прихильники на зазив своїх лїдерів, але канадійський суд не признає "моральности" сих панків і кидає їх за ґрати.

Виходить таке, що шила в мішку не утаїш. Око.

МАСОВЕ РОБІТНИЧЕ ВІЧЕ У ВЕЛАНД.

Веланд, Онт.

Заходом зідїлу У.Р.Д. у Веланд відбуло ся масове віче в справі визволу Східної Галичини і Буковини та продажі бондів аґентами Петрушевича. На віче прибуло поважне число укр. робітників як також і російських.

Віче отворив предсїдатель тов. Д. Фодчук і пояснив присутним значінє віча, як також завізвав присутних о спокій підчас промови бесїдників. Відтак покликав на першого бесїдника т. І. Білого, котрий в короткій промові вказав на те, що тепер в капіталїстичних краях найвисшою кермою полїтичного і економічного житя є фінансовий капітал.

Слїдуючим бесїдником був тов. Т. Корчак з Торонто, котрий в своїй промові перейшов цїлий хід подій в Галичинї за час "диктаторства" Петрушевича та вказав на його зрадничу роботу, заподіяну робітничому і селянському населеню України та Галичини. Він напятнував укр. "інтелїґенцію" з петрушевичівського табору, котра зрадила галицьке населене та запродала його польській шляхтї. Дальше взивав присутних щоби проганяли таких панків, котрі надїли на себе маску "спасителїв" Галичини і взивав робітників до боротьби проти капіталїстичного ладу. Закінчуючи свою промову бесїдник заявив, що визвід робітників залежить лише від самих робітників.

Дальше тов. предсїдатель відчитав резолюцію слїдуючого змісту: "Ми українські робітники і робітниці міста Веланд, зібравшись дня 28-го серпня 1921 на вічу в У.Р.Д. в справі визволеня наших братів і сестер в Галичинї та Буковинї ухвалили слїдуючу резолюцію:

1.) Ми рішучо протестуємо проти безправної заборчої полїтики імперіялїстичних держав Польщі і Румунії, котрі в підлий спосіб забрали Галичину і Буковину і знущають ся там над українським працюючим населенєм та рабують в них остатні житєві средства;

2.) Ми пятнуємо всї ті знущаня та насильства над бідним населенєм, яким над ним допускаєть ся шляхецька польська кляса та румунські бояри.

3.) Пятнуємо зрадничу роботу Петрушевича та його аґентів, котрі в підлий спосіб обманюють тут укр. робітників і фармерів, продаючи їм безвартісні бонди неістнуючого Петрушевичового "правительства" і заявляємо, що Петрушевич нїкого не представляє, крім гуртка бувших вірних цїсарських полїтиків;

5.) Взиваємо всїх укр. робітників у Веланд і инших околицях, щоби не дали ся натягнути сим аґентам, ворогам робітничої кляси і гонили їх від себе;

6.) Зазначуємо, що визволенє Галичини з ярма польської шляхти може бути виконане тільки клясовою боротьбою самих робітників, а не бондами кількох авантурників, які для продажі сих бондів тільки прикривають ся словом "визволенє".

На знак солїдарности з наведеною резолюцією всї присутні встали зі своїх місць, за виїмком кількох анархістичних.

Відтак забрав еще раз слово т. Корчак і піддав думку про поміч голодуючому населеню приволжа в Сов. Росії. Підчас дискусії над сею справою, анархісти почали кричати проти помочі голодуючим в Сов. Росії і заявили, що "нікому" не поможуть. Однак свідомі робітники не звертали на се уваги і заявились за помочю голодуючим.

Слїдуючого дня члени У.Р.Д. на своїм засїданю рішили порозуміти ся з анґлїйськими робітничими орґанізаціями і розпочати спільно акцію помочи голодуючим приволжа.

Робітники міста Веланд і околиці! Не звертайте жадної уваги на глупі крики анархістуючих, а спішіть зі своєю помочю голодним борцям за революцію — робітникам і селянам Совітської Росії.

Д. Фодчук, предсїдатель. Н. Лакуста, секретар.

РОБІТНИЧЕ ВІЧЕ В ТОРОЛД.

Торолд, Онт.

Заходом Т-ва ім. Т. Шевченка, філії У.Р.Д. в Вінніпеґу, відбуло ся 28. серпня в У.Р.Д. в Торолд масове віче в справі протесту проти аґентів Петрушевичової компанії, котрі то появили ся тут в цїли награбованя гроший з несвідомих робітників, продаючи їм в заміну безвартісні бонди. Віче отворив предсїдатель т. Левченко і в короткій промові пояснив цїль віча та просив зібраних, щоби спокійно вислухали бесїдників. Першим бесїдником був т. Ґелич який в своїй промові сказав, що "правительство" Петрушевича не заступає жадної Галичини і не є вибране галицьким народом, а видумане ним же самим в дорогих готелях у Відни. Розголошене воно є такими самими запроданцями українського працюючого народа, як в старім краю, так і тут в Америцї і Канадї. Дальше згаданий товариш закликав зібраних, що коли появлять ся де такі аґенти, то щоб робітники не панькали ся з ними, а гонили їх від себе на чотири вітри.

Другим бесїдником був т. Слободян, котрий в своїй промові говорив, що свідомі робітники в кождій місцевости повинні перестеречи инших робітників і фармерів перед тими, котрі витягають свої руки по робітничі тяжко запрацьовані гроші і котрим не ходить о визвід Галичини, а тілько ходить о те, щоби вони могли як найбільше натягнути з темної маси гроший. Вони хотять тільки роскішно жити по великих готелях, так як от вони робили се за панованя Габсбурґів, коли діставали ся до парляменту. Замість обороняти справи селян та робітників, котрі їх виберали, вони потверджували все те, що лише капіталїстичному австрійському правительству подобалось наложити на бідного селянина та робітника. При послїдку бесїдник сказав, що вже час робітникам зрозуміти і запротестувати проти всяких обманчих аґентів, котрі беруть ся "визволяти" Галичину. Бо се підле обманство, а не визволюване. Галичину і взагалї робітників цїлого світа не визволить нїхто з під гнету капіталїстичного, а тільки самі робітники, злучившись разом скинуть капіталїстичне ярмо. Після промови бесїдників перечитано резолюцію, яку присутні приняли одноголосно, з виїмком не вставшого одного замотеличеного "демократа".

В тій резолюції українські робітники міста Торолд протестують проти обманчої роботи петрушевичівських аґентів, які снують ся поміж українськими робітниками і фармерами в Канадї і Америцї та виманюють в них доляри за безвартісні бонди. Робітники в Торолд заявляють, що так зване "правительство" Петрушевича не є вибране працюючим населенєм Галичини, а є відломком старого австрійського парляменту. Українські робітники в Торолд заявляють свою солїдарність з пролетаріятом цїлого світа і вірять, що освободжене Галичини з під панованя польської шляхти може бути виконане клясовою боротьбою галицьких робітників, разом з клясовою боротьбою пролетаріяту цїлого світа.

Нехай жиє солїдарність пролетаріяту цїлого світа!

Ів. Лерченко, предсїдатель. Гр. Філик, секретар.

КОНЦЕРТ ДІТОЧОЇ ШКОЛИ В ГЕМІЛТОНІ.

Гемілтон, Алта.

Дня 28. серпня Діточа Школа при Відділї У. Р. Д. ім. Т. Шевченка в Гемілтонї відіграла концерт, чистий дохід з котрого був призначений на покрите щкільних видатків. Концерт випав досить добре, за що належить ся признане учительці і комітетови сеї школи. В програму концерту входили реферати, співи і декламації. Вступне слово сказала учителька т-ка Яківчук, після чого слїдували співи і декламації. На половинї концертової програми т. Александрович виголосив реферат про значінє такої школи, а відтак забрав еще слово т. Павлик, який говорив про ріжницю між робітничою школою, а буржуазною, як також взивав присутних, щоби підтримували такі робітничі школи. Присутні нагородили бесїдника гучними оплесками. Відтак почалась друга половина концерту: виступав діточий хор, деклямації і присутні витали дїтий оплесками і дарунками. Кінцеве слово виголосив т. Іваніцький, котрий в своїй короткій, але палкій промові дав перебіг сего концерту і представив присутним, що школа зробила для тих маленьких діточок. Взивав присутних, щоби посилали своїх діточок до школи та щоби помагали сїй Діточій Школї матеріяльно. Відтак почалась колекта, яка виносила $52.76.

Жертвували слїдуючі товариші:

По $4.00: Теодор Плецан; по $2.00: І. Дячук, П. Павлик, С. Чижишин, Т. Купчинський, Д. Плецан; по $1.00: Д. Левіньский, Д. А. Іваніцкий, К. Іващук, Гр. Гайовський, Теодор Гайовський, С. Мельничук, Гр. Танька, Вікторія Сміт, М. Александрович, І. Бажанський, В. Радзеєвскій, Марія Радзеєвска, С. Пруский, С. Ткачук, М. Роскош; по 50 ц.: Ґ. Ленчук, С. Кавуля, В. Клещинський, Т. Серотюк, Й. Спаковскій, Гр. Ліхач, В. Чернов, М. Мормилюк, І. Й. Г., Г. Мандриґа, А. Терещин, А. Пушкидра, М. Пушкидра, А. Якимович, П. Котильовський, І. Кіршак, О. Бриндза, В. Онуфрейчук, В. Ц., А. Напюк, І. Алємійчук, Р. Мороз, С. Сохоневскі, М. Ткач, П. Ткач, С. Ґандрій, М. Роздальська, В. Павлова, П. В. Бартко; по 35 ц.: М. Петращук; по 30 ц.: Т. Підгаєцка; по 25 ц.: В. Свистун, І. Гук, П. Якімоф, А. Герман, Д. Герман, І. Бакун, І. Яківчук, В. Мохорук, І. Мохорук, Г. С. Костишин, А. Шевчук, М. Рудий, О. Котов, М. Слободзян, С. Папко, М. Богайчук, Е. Порейко, М. Николайчук, М. Скомаровскі, Ів. Ліліцак; по 20 ц.: Г. Стач, Б. Тіхоновіч; по 15 ц.: М. Слободзян, Й. Лукашевич; по 10 ц.: А. Рипянський, М. М.; безіменних $2.06.

Всїм жертводавцям в імени Відділу У. Р. Д. ім Т. Ш. і Діточої Школи складаю щиру подяку.

Гр. Богайчук.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Н. Бідулька, Вінніпеґ	$10.00
С. Унґуран, Гейри Гил	6.00
І. Пастух, Вінніпеґ	5.00
В. Скорейко, Дромгелер	2.85
Д. Смаль, Вінніпеґ	2.00
П. Марусик, Нордеґ	2.00
І. Загарук, Салт Сте. Мері	2.00
Я. Д. Кравець, Сокаль	2.00
І. Соколов, Вегревил	2.00
А. Меґіс, Детройт	2.00
Ів. Слупський, Футгілс	1.00
Н. Михайлюк, Порт Артур	1.00
Н. Плїшка, Салт Сте. Мері	1.00
С. Никіфорак, Провост	1.00
І. Г. Бук, Монесін	1.00

ПІВРІЧНЕ ФІНАНСОВЕ СПРАВОЗДАНЄ У.Р.Д. В РІДЖАЙНІ.

Ріджайна, Саск.

ПРИХІД:

За місяць січень	$486.06
За місяць лютий	18.30
За місяць март	86.99
За місяць цвітень	186.14
За місяць май	50.60
За місяць червень	206.45
Разом	$1,083.19
Перенесено з 1920 року	177.88
Разом приходу	$1,260.07

РОЗХІД:

За місяць січень	$455.25
За місяць лютий	61.70
За місяць март	54.85
За місяць цвітень	232.25
За місяць май	18.40
За місяць червень	149.35
Разом	$971.80

ПОВТОРЕНЄ:

Приходи за піврік	$1,260.07
Розходи за піврік	971.80
Остає в касї	$ 288.27

За контрольну комісію, Н. Ковальчук.

Іван Лапчук, голова. Н. Стефаник, фін. секр.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Транскона, Ман.

Заходом відділу Укр. Роб. Дому ім. Тараса Шевченка, відбувають ся:

1. Кождої середи вечером о год. 8-ій лекції Укр. Робітничої Музикальної Банди.

2. Бизнесові збори відділу, два рази в місяць, т. є. кождої пятниці по першім і пятнайцятім.

3. Кождого понедїлка вечером від 8-ї год. відбувають ся лекції рахунків, а кождого четверга вечером від 8-ї год., відбувають ся лекції ґеоґрафії.

4. Кождої недїлї по полудни від 2-гої год. відбувають ся лекції на ріжні теми, котрі виголошують так місцеві як і позамісцеві товариші.

Рівнож кождої недїлї по скінченю лекції відбувають ся вільні дискусії. Кождий укр. робітник повинен запамятати собі висше поданий розклад працї.

Ком. Відділу Укр. Роб. Дому.

Фабричні робітниці в Вінніпеґу на поміч голодуючим.

Т-ка М. Кобусєвич зібрала жертви на поміч голодуючим в Сов. Росії від слїдуючих робітниць і робітників в фабрицї:

М. Кобусєвич 3 дол., К. Гаврищак 2 дол.; по 1 дол.: Анна Мовченко, С. Погинайко; Анна Заслуженюк 85 ц.; по 50 ц.: Юлїя Попіль, Йосифа Карда шінська, Анна Ломаґа, Клявдія Бак, Лїна Ґарболїнська, Марія Прімак; Ефі Ґінац 45 ц.; по 25 ц.: Лїна Масович, Фред Брун і Марія Бабюк. Разом всего $12.05.

ПОШУКУЮ Евгенію Войціховську, котра виїхала до Америки в 1910 року. Хто знає її або вона сама хай напише на мою понизшу адресу:

Kateryna Bordyniuk
Buergergasse 15|24
Wien, X. b., Austria.

ПОШУКУЮ краяна Йосифа Ільчишина, з села Живачів, повіт Товмач, Галичина. Хто би знав його адресу або він сам хай напише до:

Iwan Kuryez
142 East 3rd St.
New York, N. Y. (78)

ПОШУКУЮ свого брата Василя Козака, з села Брідок, повіт Заставна, Буковина. Хто би про него знав або він сам хай напише на понизшу адресу:

D. Kozak
Box 11,
Hillerest, Alta. (78)

ПОТРІБНО чоловіка з жінкою, котрі заняли би ся господарством в добре сформованім господарстві, як то: відповідні будинки, ½секції землї до обробленя, дві секції землї для випасу скоту; 12 робочих коний і вся потрібна машинерія, 50 штук рогатого скоту, троє свиний, і коло сотнї штук мішаного дробу. Бажаючі працювати можуть за шейр (за часть) після угоди, або і за платню, яка тепер істнує. Заінтересовані зволять зголоситись до:

Thomas Martin
Box 125,
Monitor, Alta. (78)

ПОШУКУЮ своїх первих братів Леона і Томка Красний, з села Ґородниці, повіт Городенка. Мають перебувати в Вінніпеґу або на фармах. Прошу зголоситись на понизшу адресу:

John Chornenki
Box 452
Timmins, Ont. (78)

ПОШУКУЮ моєї жінки Тетяни Бабіюн (з дому Боднар), з села Свидови, пов. Чортків, Галичина. Як перека зують знакомі люди, вона мала виїхати до Канади. Послїдну вістку я мав від неї 1915 року. Хто би знав про ню або вона сама най напише на мою адресу:

Stefan Babion
330 Rochester St.
Ottawa, Ont. (78)

МАЮ НА ПРОДАЖ дім, який складаєть ся з 5 кімнат. Стоїть на камені. Коло дому комірки на дрова і другі річи. Пивниця цементована. Продам за $2,300.00. Зголошуватись до:

M. Prus,
1097 Pritchard Ave.,
Winnipeg, Man. (76)

ПОШУКУЮ Тодера Зубека, з села Добровлян, повіт Заліщики. Перебував довгий час в Норд-Дакотї. Працював на дорозї "Ґрейт Нордерн". Хто би знав його адресу або він сам хай зголосить ся листовно до:

Steve Korshivsky
Essex, Mont.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одиноку українську робітничу ґазету на еміґрації в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орґан Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади виносить $2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

IWAN PASITSCHNYK,
Theresiengasse 65,
WIEN XVIII., AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — $2.00 на рік, 10 цнт. поодиноке число.

"MOLOT"

414 E. 9th STR. — — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ" ЧИТАЙТЕ!

Повідомляємо наших теперішних передплатників, будучих передплатників і читачів, що передплата на "Укр. Щод. Вісти" з днем 1-го серпня, 1921 р. є знижена.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ І В КАНАДІ:

На рік	$7.00
На 6 місяців	3.75
На 3 місяці	2.00
До Европи на рік	10.00

"Українські Щоденні Вісти" — се одинока робітнича часопись в Злучених Державах, яка обороняє інтереси українських робітників на еміґрації перед нападами українських чорносотенців і шахраїв, котрі знаходять ся в Америцї і Европі.

"Українські Щоденні Вісти" пишуть про робітничий рух і житє робітників по всїх кутках світа.

Кождий укр. робітник і робітниця повинні читати "Українські Щод. Вісти".

Шліть передплату на понизшу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS

502 EAST 11th STR. — — — — — — — — NEW YORK, N. Y.